

Rebedor | Eva Piquer | Actualitzat el 28/02/2016 a les 13:25

Enyorada Montserrat Roig

25 anys després de la seva mort, rescatarem setmanalment un article de l'escriptora

Una joveníssima Montserrat Roig.

Ara que farà -ja- vint-i-cinc anys de la seva mort, rellegeixo els articles periodístics que va escriure Montserrat Roig a la segona meitat dels setanta. Uns textos directes i sincers que són una crònica valenta de la transició. Que s'hagin mantingut tan vigents és mèrit seu i -també, per desgràcia- demèrit nostre, que en segons quins temes hem estat incapaços de girar en rodó el full de la història. Crec que no em cansaré mai de reivindicar Montserrat Roig i d'enyorar, en una mena de nostàlgia anacrònica, tot el que li va quedar per escriure. A Catorze rescatarem setmanalment a partir del mes de març un article d'ella, amb una il·lustració feta a mida de Cristina Losantos. Hi podrem llegir coses tan afinades com aquestes.

«Del franquisme ens n'han quedat moltes xacres. No les diré totes, no tindria prou paper. Però en voldria remarcar dues: la manca de sentit de l'humor i la incapacitat de respectar les idees d'altri. Quan no ens agrada una idea que no s'adiu amb el nostre món mental, no la discutim: la triturem, la reduïm a la paròdia.» (1976)

«Ja sé que la política i la metafísica són profundament irreconciliables. Però la mort ridiculitza les nostres petites lluites, quan ens entestem a conquerir escadusseres parcel·les de poder, quan ens sentim cofois de la nostra imatge pública, quan complauen la nostra vanitat.» (1977)

«Ara és el moment perquè comencin a adonar-se que la normalització de la nostra llengua i de la nostra cultura no és solament la seva completa i lliure reinstauració o el retorn de les institucions. Entre d'altres coses, la normalització d'una cultura és dignificar el treball del qui produeix cultura, no sublimar-lo i després fer-lo morir de gana.» (1977)

«Potser el somni més bell és poder conjugar el socialisme amb la llibertat, sense que el socialisme deixi de ser socialisme i la llibertat deixi de ser llibertat.» (1977)